

Mehmet Can: Ermeni soykırımı ve son yüzyıl- da dökülen yüzler

Posted on 08/12/2014

Belki spekülâtif bir tartışma olacak ama Hitler Yahudi soykırımını bu kadar rahat bir şekilde gerçekleştirdiyse, bu rahatlığın arkasında kendisinin de bir çok yerde ifade ettiği gibi Anadolu'da gerçekleşen Ermeni soykırımının payı büyüktür. Dünyanın bu soykırım karşısındaki kayıtsız tutumu Almanya'da Nazilerin Yahudi soykırımını bu insanlık suçunu işlemelerinin en büyük nedenlerinden biridir.

Yüzyıl önce Anadolu'da Anadolu'nun bu kadim ve yerli halkına karşı işlenen soykırım suçunun temelinde hukuki bir süreç vardır. Fakat bu ülkeler arası bir dava değil. Tam olarak bireyin devlet ile olan sorunudur. Suçların en büyüğü olan ve emsal teşkil etmesi gereken bu olgu yüz sene önce cezasız kaldığı için artık dünün değil günümüzün sorunu haline gelmiştir. TC kurulduğundan beri mezhep, toplum, etnisite ve farklı görüşlere karşı yapılan katliam, baskı, yok sayma ve gasp yüz yıl önceki sorun emsal olamadığı için günümüze kadar halklara karşı işlenen bütün suçlar cezasız kalmıştır, cezalandırılmamıştır.

Talat Paşa ve etrafındaki katil çetesi ile bazı feodal Kürt ağaları yaptıkları suçlardan ceza alamadıkları gibi, özellikle cumhuriyetin kurulmasından itibaren çeşitli makam ve gasp mallarıyla ödüllendirilmişlerdir. TC'de birçok bürokrat, burjuvazi ve yüksek siyasette yıllarca yer alan şahıs soykırım da gasp edilen bu malların, mülklerin ve yitip giden canların üzerinden kendisini var etmiştir ve günümüzde de hala var etmektedir.

Hitler'den sonra birileri Nünberg'de idama mahkum edilirken benzeri suçlardan kısacası soykırım suçlarından en ağır cezaları alırken, bizde ise soykırım suçunu işlemiş olanlar hesap vermeyi bir tarafa bırakalım bakanlık ve milletvekilliği görevlerine getirilerek

ödüllendirilmişlerdir. Peki size sorarım ben diasporada yaşayan bir Ermeni olsam neye güvenerek veya inanarak bu topraklara dönmek isterim. Bu sadece toprak ve tazminat problemi değil aynı zamanda bir güven ve iyi niyet sorunudur.

Gittiler

Der Zor çöllerine Suriye'nin
Ve Burç Hamut'una Beyrut'un
Kıskanacak belki Turgut Uyar ama
Muş, Tatvan yoluna değil bu kez

Gittiler

Marsilya kıyılarına Fransa'nın
Telhilyan'ın ardından
Şahan Natali'nin
Monte Melkonyan'ın ardından

Gittiler

Ararat'ı, Dikranagert'i bırakarak
Yarım kalak aşklarını
Tarlada buğdaylarını
Anadolu'da şiirlerini bırakarak

Gittiler

Kilikya'yı ince Memed'e
Kostanpolis'i Gomidas Vartabet'e
Ve Osmanlı hanedanını devirerek
Gittiler.

(Mehmet Can)

Barışma(ma)lıyız

Kime göre barış? Barışan taraflar bir savaşın bitmesinin ardından iki tarafın ortak yönlerini

saptayıp, iyi ilişkiler kurmasını sağlayan bir antlaşma metnini imzalamak durumundadırlar. Peki 1915'e kadar savaşan taraflar kimlerdir? Osmanlı devleti birinci taraf olurken, resmi tarih tezleri bir kısmını Rusya Ermenileri, diğer bir kısmını ise içindeki legal Ermeni örgütlenmeleri olarak göstermiştir. Kısacası İttihat ve Terakki iktidarı ikinci tarafı bulamadığı için başka bir ülkeye sürmek yerine uzun zamandır planladığı kendi toprak bütünlüğü içinde yok etme yoluna gitmiştir.

Bunun o tarihlerde soykırım olarak tanımlanmamasının nedenini sadece ve sadece Birleşmiş Milletler yasalarına bağlamamak gerekir. İnsanlık suçunu algılayabilmek insani bir vicdan gerektirir. Çünkü hem suç, hem de vicdan insana ait bir şeydir. TC resmi tarih tezi 1915'i soykırım olarak tanımamakta buna tehcir demektedir. Oysaki o tarihlerde olup biteni anlayabilmek için basit bir mantık örneği oluşturmak gerekir: Suriye'nin çölünde bekleyen Osmanlı devlet memuru elindeki evraka göre birçoğu ölmüş ve sefil durumdaki Ermeniler hakkında başkente İstanbul'a bilgi vermiştir. 2. Ve 3. Kafilelerinde durumu ortadayken İttihat ve Terakki hükümeti tehciere devam ederek Ermenilerin sonunu getirmeyi hedeflemiştir.

Oysa ki şöyle bir şey yapabilirdi, 1. 2. ve 3. Kafilelerin durumunu gördükten sonra tehciri durdurması gerekirdi. Tehcirin bile kabul edilemez olduğu bir durumda resmi tez birçok mantık hatasını da birlikte getirmiştir. Bu tip basit mantık hatalarını toplumun bilincine yerleştiren İttihatçı zihniyet aynısını geçtiğimiz yüz yıl içinde toplumun farklı öğelerine uygulamıştır.

Şimdi tekrar sorarım size aramızdan kaç kişi kendi üzerinde oturduğu mülkün esasında kime ait olduğunu öğrenip kurbanların torunlarına geri iade etme cesaretini gösterir. Ya da aramızdan kaç kişi dedesinin suçu için özür dileyebilir. Çünkü Anadolu'da dedeler evin büyükbabası ve onurudur. Soykırımın kabul edilmesi sorunu aynı zamanda Anadolu insanının kendi yerleşik kültürüyle de bir hesaplaşma sorunudur. Şimdi soruyorum sizlere barışmalı mıyız, yoksa barışmamalı mıyız?

Kaynak: Kaypakkayahaber.com